

CZU 343.985

DOI 10.5281/zenodo.5653380

ASPECTE CRIMINALISTICE ALE APLICĂRII TEHNICII REID LA AUDIEREA PERSOANELOR

Iurie ODAGIU,

doctor în drept, conferențiar universitar

Andrei LUNGU,

doctorand

FORENSIC ASPECTS OF APPLYING THE REID TECHNIQUE TO INTERROGATE PEOPLE

Iurie ODAGIU,

PhD, associate professor

Andrei LUNGU,

PhD student

Articolul științific este dedicat studierii și analizei teoriei aplicării în criminalistică, la etapa interviurii/audierii a tehnicii Reid.

Tehnica Reid este o metodă recunoscută pe scară largă de interviuare în SUA a celor implicați într-o anchetă penală, pentru a-i exonera pe nevinovați și a identifica vinovatul.

Cuvinte-cheie: audiere, interviuare, suspect, interogare, tehnica Reid, poligraf, testare cu aplicarea poligrafului.

The scientific article is dedicated to the study and analysis of the theory of application in forensics, at the stage of interviewing / interrogating, the Reid technique.

The Reid technique is a widely recognized method of interviewing those who are involved in a criminal investigation in the United States to exonerate the innocent and identify the culprit.

Keywords: hearing, interview, suspect, interrogation, Reid technique, polygraph, polygraph test.

Introducere. Domeniul audierii persoanelor în contextul investigării criminalității constituie obiect de studiu al procedurii judiciare penale, al tacticii și metodologiei criminalistice, precum și al analizei interdisciplinare din sfera ordinii publice și a siguranței naționale. Practicile de interviuare și interogare a suspecților au fost studiate în diferite țări. Pe baza rezultatelor acestor studii s-a putut deduce faptul că practicile de interviuare și de interogare pot varia în funcție de țara sau chiar regiunea în care sunt implementate, din cauza diferitelor modalități de abordare a suspecților.

Activitatea de cunoaștere, desfășurată de către ofițerul de urmărire penală, constă în realizarea unor operații mai simple sau mai complicate de gândire, în elaborarea strategiei de soluționare a problemelor, în abordarea creatoare a situațiilor care cer o atare activitate de cunoaștere. Sarcinile mai simple sunt realizate conform unui algoritm, prin respectarea unor reguli cunoscute de cercetare [1].

Efectuând cercetarea cauzei concrete, ofițerul de urmărire penală trebuie să se străduie într-un

Introduction. The field of hearing persons in the context of crime investigation is the object of study of the criminal judicial procedure, of the forensic tactics and methodology, as well as of the interdisciplinary analysis in the sphere of public order and national security. The practices of interviewing and interrogating suspects have been studied in different countries. Based on the results of these studies, it could be deduced that interview and interrogation practices may vary depending on the country or even the region in which they are implemented, due to the different ways of approaching suspects.

The knowledge activity, carried out by the criminal investigation officer, consists in carrying out simple or more complicated thinking operations, in elaborating the problem-solving strategy, in the creative approach of the situations that require such a knowledge activity. The simplest tasks are performed according to an algorithm, by following known research rules [1].

Carrying out the investigation of the con-

anumit mod să sistematizeze propria activitate, să o aducă după conținut și formă la nivelul cerințelor procesuale și tactice, atribuindu-i o nuanță rațională și direcție metodică. În acest scop el utilizează cunoștințele teoretice acumulate și propria experiență profesională de cercetare a anumitor categorii sau grupuri de infracțiuni, iar în unele situații se poate folosi și de experiența colegilor.

Cunoștințele ofițerului de urmărire penală (profesionale, psihologice, pedagogice etc.), în procesul cercetării, trebuie nu numai să genereze și să orienteze propriile sale acțiuni, dar și să armonizeze permanent cu activitatea intelectuală a tuturor participanților la proces și a persoanelor implicate în el. Acesta este obligat să gândească nu numai pentru sine, dar și pentru alții, să înțeleagă evoluția proceselor psihice, să prognozeze deciziile și faptele participanților la proces, se le orienteze și, în funcție de toate acestea, să-și corecteze propriul comportament. În această interacțiune se intersectează reprezentanții diferitelor interese, care, nici pe departe, nu întotdeauna corespund, iar uneori chiar sunt opuse: ofițerul de urmărire penală și persoana bănuită, învinuită, persoana care audiază și persoana audiată etc. Tocmai incongruența, caracterul contradictoriu și confruntarea intereselor umane în procesul cercetărilor condiționează necesitatea unei anumite tactici de urmărire penală care, sub aspect psihologic, constituie o luptă a psihologilor: intelectul, voința, caracterul, principiile morale ale ofițerului de urmărire penală și cele ale participanților la proces [2].

Scopul studiului. Literatura de specialitate oferă puține studii care să compare între mai multe țări utilizarea tacticilor, tehnicilor și procedurilor folosite pentru obținerea de mărturisiri din partea suspectilor.

Autorii își propun să facă o analiză și cercetare a modelului utilizat la scală largă în interogatoriile derulate în Statele Unite ale Americii, ce folosește strategii confrunționale și de manipulare psihologică pentru a obține mărturisiri, tehnica Reid fiind cea mai cunoscută în acest sens.

Metode și materiale aplicate. În procesul studiului au fost aplicate metodele: analiza, sinteza, comparația și conștientizarea logică. Materialele utilizate le constituie publicațiile savanților din domeniu, precum și legislația corespunzătoare.

crete case, the criminal investigation officer must strive in a certain way to systematize his own activity, to bring it according to its content and form at the level of procedural and tactical requirements, attributing to it a rational nuance and methodical direction. For this purpose he uses the accumulated theoretical knowledge and his own professional experience to investigate certain categories or groups of crimes, and in some situations he can also use the experience of colleagues.

The knowledge of the criminal investigation officer (professional, psychological, pedagogical, etc.), in the investigating process, must not only generate and guide his own actions, but also permanently harmonize with the intellectual activity of all participants in the process and the people involved in it. He is obliged to think not only for himself, but also for others, to understand the evolution of psychic processes, to predict the decisions and deeds of the participants in the process, to orient them and, depending on all this, to correct his own behavior. In this interaction, the representatives of the different interests intersect, which, by far, do not always correspond, and sometimes they are even opposites: the criminal investigation officer and the suspected, accused person, the person who is investigating and the person who is investigated, etc. It is the incongruity, the contradictory character and the confrontation of human interests in the investigating process that condition the need for a certain criminal prosecution tactic which, from a psychological point of view, is a struggle of psychologies: intellect, will, character, moral principles of the prosecuting officer and those of participants [2].

Purpose of the study. The literature offers few studies comparing between several countries the use of tactics, techniques and procedures used to obtain confessions from suspects.

The authors aim is to make an analyze and research about the model widely used in interrogations in the United States, which uses confrontational strategies and psychological manipulation to obtain confessions, the Reid technique being the best known in this regard.

Methods and materials applied. In the study process were applied the methods: analysis, synthesis, comparison and logical awareness. The

Rezultate obținute și discuții. Abordarea colectării de informații se bazează pe principii științifice, stabilind un raport între interviewer și suspect cu scopul obținerii de informații.

Interogatoriile de la poliție nu au fost întotdeauna atât de complexe. Până la începutul anilor 1900 în Statele Unite, abuzul fizic era o metodă acceptabilă de a obține o mărturisire. Declarațiile obținute prin tehnici de „gradul trei” -- privarea de hrană și apă, lumini puternice, disconfort fizic și izolare îndelungată, bătaie cu bastoanele de cauciuc și alte instrumente care nu lasă urme -- erau de obicei admisibile atât timp cât suspectul a semnat o denunțare prin care declara că mărturisirea este voluntară.

Considerăm că, și în activitatea organelor de urmărire penală din Republica Moldova, tehnicile abuzive ar putea conduce la obținerea unor declarații făcute prin încălcarea libertății de exprimare sau a unor informații viciate care pot denatura realitatea.

În acest context, intenționăm să tragem un semnal de alarmă cu privire la posibile cazuri ce pot apărea în sistemul nostru judiciar și asupra repercusiunilor care se îndreaptă împotriva fiecărui individ în parte, precum și asupra statului și a Ministerului Afacerilor Interne, fiind aduse prejudicii de imagine, care cu greu pot fi înlăturate.

De la începutul secolului trecut, în SUA s-a exercitat o presiune asupra tacticii obținerii de informație de către poliție. În 1937 lucrurile au început să se schimbe cu adevărat, în cazul *Brown v. Mississippi*, Curtea Supremă de Justiție a SUA a renunțat la o mărturisire „voluntară” care a fost obținută după ce ofițerii de poliție au biciuit în mod repetat suspectul în vederea obținerii recunoașterii săvârșirii faptei ilegale [3].

O altă lovitură împotriva torturii în cadrul desfășurării unei audieri, este decizia Curții Supreme de Justiție a SUA, din anul 1966, *Miranda v. Arizona* [4], cu privire la declarațiile lui Ernesto Miranda despre tortură, presiuni și viol pe timpul interogării.

În căutarea unor noi procedee aplicabile la audierea/interogarea persoanelor, ce ar trebui să substituie metodele abuzive de obținere a informațiilor, poliția a decis să aplice tehnici psihologice, psiho-fiziologice și de analiză comportamentală.

materials used are the publications of scholars in the field, as well as the corresponding legislation.

Results obtained and discussions. The information collection approach is based on scientific principles, establishing a relationship between the interviewer and the suspect in order to obtain information. Police interrogations have not always been so complex. Until the early 1900s in the United States, physical abuse was an acceptable method of obtaining a confession. Statements obtained through «third degree» techniques - deprivation of food and water, strong lights, physical discomfort and prolonged isolation, beating with rubber sticks and other tools that leave no trace - were usually admissible as long as the suspect signed a denunciation stating that the confession is voluntary.

We believe that, even in the activity of criminal prosecution bodies in the Republic of Moldova, abusive techniques could lead to obtaining statements made by violating freedom of expression or flawed information that may distort the reality.

In this context, we intend to draw attention on possible cases that may occur in our judiciary and on the repercussions that are directed against each individual, as well as on the state and the Ministry of Internal Affairs, being damaged, which can hardly be removed.

Since the beginning of the last century, there has been pressure in the US on the tactics of obtaining information by the police. In 1937 things really started to change, in the case of *Brown v. Mississippi*, the US Supreme Court gave up a «voluntary» confession that was obtained after police officers repeatedly whipped the suspect in order to obtain recognition of the commission of the illegal act [3].

Another blow against torture during an interrogation, is the decision of the US Supreme Court in 1966, *Miranda v. Arizona*, regarding Ernesto Miranda's statements about torture, pressure and rape during interrogation [4].

In search of new procedures applicable to the hearing / interrogation of persons, which should replace the abusive methods of obtaining information, the police decided to apply psychological, psycho-physiological and behavioral anal-

O metodă eficientă pentru obținerea informațiilor aplicată de poliția americană, era testarea cu aplicarea poligrafului, dar din cauza faptului că specialiști poligrafologi erau puțini și tehnica poligraf era costisitoare, ele nu puteau fi aplicate ori de câte ori era necesar.

Dar unii specialiști poligrafologi, inclusiv un examinator poligraf pe nume John Reid, a început să observe că subiecții testărilor cu aplicarea poligrafului, prezintă anumite semne fizice exterioare, consistente și interpretabile, care coincid cu rezultatul obținut prin intermediul poligrafului.

Format ca poligrafolog în anii 1940, John Reid a studiat sub tutela lui Fred Inbau, un renumit anchetator și director al Laboratorului de Detectare Științifică a Criminalității a poliției din Chicago [5]. În 1947, John Reid își înființase deja propria agenție de poligraf, dezvoltând tehnica inițială Reid și o punea în practică. Reid a continuat să dezvolte un sistem de interogare bazat pe tipuri specifice de întrebări și răspunsuri, care descoperă punctele slabe ale persoanei investigate. „Nouă pași” de manipulare psihologică a lui Reid este unul dintre cel mai popular sistem de interogare din Statele Unite ale Americii astăzi.

John Reid susține că tehnica sa trebuie să fie aplicată doar atunci când există suspiciuni rezonabile că interogatul este persoana care a comis fapta ilicită de care este suspectat.

În acest sens, tehnica Reid este divizată în trei compartimente distincte:

- Analiza faptei;
- Analiza comportamentală;
- Interogarea, desfășurată pe baza unei

scheme bine determinate, care consta dintr-un proces alcătuit din 9 etape.

Înainte de a începe interogarea după tehnica lui John Reid, este necesar de stabilit apartenența suspectului la comiterea infracțiunii. În acest sens, interviuatorul dezvoltă o relație amicală cu suspectul, asigurând un contact psihologic pozitiv, folosind o conversație obișnuită pentru a crea o atmosferă neamenințătoare.

Detectivul poate pretinde că împărtășește unele dintre interesele sau convingerile suspectului. Dacă suspectul începe să vorbească cu interogatorul despre lucruri inofensive cu sinceritate, devine mai greu să mintă mai târziu, când discuția

ysis techniques.

An effective method of obtaining information applied by the American police was testing with the application of the polygraph, but due to the fact that polygraph specialists were few and the polygraph technique was expensive, they could not be applied whenever necessary. But some polygraph specialists, including a polygraph examiner named John Reid, began to notice that the subjects of the tests with the application of the polygraph, show certain external physical signs, consistent and interpretable, which coincide with the result obtained through the polygraph.

Trained as a polygraphist in the 1940s, John Reid studied under the tutelage of Fred Inbau, a famous investigator and director of the Chicago Police Crime Detection Laboratory. In 1947, John Reid had already set up his own polygraph agency, developing Reid's original technique and putting it into practice. Reid continued to develop an interrogation system based on specific types of questions and answers, which reveals the weaknesses of the person under investigation. Reid's «nine steps» of psychological manipulation is one of the most popular interrogation systems in the United States today [5].

John Reid argues that his technique should only be applied when there are reasonable suspicions that the interrogated person is the person who committed the suspected wrongdoing.

In this sense, the Reid technique is divided into three distinct compartments:

- fact Analysis;
- behavioral analysis;
- the interrogation, carried out on the basis

of a well-determined scheme, which consisted of a process consisting of 9 stages.

Before beginning the interrogation according to John Reid's technique, it is necessary to establish the suspect's affiliation in committing the crime. In this way, the interviewer develops a friendly relationship with the suspect, ensuring a positive psychological contact, using a regular conversation to create a non-threatening atmosphere.

The detective may claim to share some of the suspect's interests or beliefs. If the suspect starts talking to the interrogator about harmless

se îndreaptă spre detaliile comiterii infracțiunii.

În timpul acestei conversații, detectivul analizează reacțiile suspectului - atât verbale, cât și non-verbale, pentru a stabili o reacție de bază înainte de a începe interogarea reală. Detectivul va folosi această linie de bază mai târziu ca reper și punct de comparație.

O metodă de a crea o linie comportamentală de bază este de a pune întrebări care determină suspectul să pună în lucru diferite părți ale creierului său. Scopul este să implicăm activitatea cerebrală legată de procese simple de amintire cât și procese de gândire creativă. Detectivul va urmări cu atenție mișcarea ochilor și gesticulația. Se consideră că mișcarea ochilor poate fi interpretată ca un indicator al răspunsurilor adevărate și false [6].

Considerăm că, este discutabilă această afirmație, existând la moment studii care infirmă această opinie [7].

Manipularea psihologică începe înainte ca interogatoriul propriu-zis să înceapă. Camera de interogatoriu este concepută pentru a maximiza disconfortul și sentimentul de disperare al suspectului din momentul în care pășește înăuntru.

Se recomandă o cameră mică, izolată fonic, cu doar trei scaune (două pentru detectivi, unul pentru suspect) și un birou, fără nimic pe pereți. Acest lucru creează un sentiment de expunere, lipsă de protecție și izolare, sporind senzația suspectului a unei lipse de speranță așa încât dorința lui de bază să fie: „scoate-mă de aici” pe tot parcursul interogatoriului.

things with sincerity, it becomes harder to lie later, when the discussion goes to the details of the crime.

During this conversation, the detective analyzes the suspect's reactions - both verbal and non-verbal, to establish a basic reaction before starting the real interrogation. The detective will use this baseline later as a benchmark and point of comparison.

One way to create a basic behavioral line is to ask questions that cause the suspect to engage different parts of his brain. The goal is to involve brain activity related to simple memory processes as well as creative thinking processes. The detective will closely monitor eye movement and gestures. It is considered that eye movement can be interpreted as an indicator of true and false answers [6].

We consider that this statement is debatable, as there are currently studies that invalidate this opinion [7].

Psychological manipulation begins before the interrogation itself begins. The interrogation room is designed to maximize the discomfort and despair of the suspect from the moment he steps inside.

It is recommended a small, soundproofed room with only three chairs (two for detectives, one for a suspect) and an office with nothing on the walls. This creates a sense of exposure, lack of protection and isolation, increasing the suspect's sense of hopelessness so that his basic desire is: «get me out of here» throughout the interrogation.

Suspectul ar trebui să fie așezat pe un scaun neconfortabil, sporindu-i disconfortul și creând un sentiment de dependență. Unul din pereți ar trebui amenajat cu o oglindă cu sens unic, ce ar contribui la creșterea anxietății suspectului, precum și ar face posibil instalarea unei camere video pentru fixarea procesului, și ar permite altor detectivi să urmărească audierea.

The suspect should be seated in an uncomfortable chair, increasing his discomfort and creating a feeling of dependence. One of the walls should be fitted with a one-way mirror, which would help increase the suspect's anxiety, as well as make it possible to install a video camera to fix the process, and allow other detectives to follow the interrogation.

Propunem instalarea unei camere de termoviziune, folosind razele în infraroșu pentru examinarea reacțiilor termice la nivel facial [8].

Dacă interogatorii consideră că persoana interviuata este un posibil suspect, atunci ei continuă cu cei nouă pași enumerați mai jos.

▪ *Confruntarea pozitivă.*

Detectivul prezintă faptele cauzei și aduce la cunoștință suspectului probele împotriva sa. Aceste dovezi ar putea fi reale sau ar putea fi inventate. Detectivul afirmă de obicei într-un mod sigur că suspectul este implicat în comiterea infracțiunii. Nivelul de stres al suspectului începe să crească, iar detectivul se poate mișca prin cameră și ocupând spațiul personal al suspectului pentru a crește disconfortul acestuia.

Dacă suspectul începe să se frământa, să-și lingă buzele și sau să se ajusteze (trecându-și mâna prin păr sau ajustând gulerul cămășii, de exemplu), detectivul ia acestea ca pe niște indicatori de posibilă înșelăciune și știe că este pe drumul cel bun.

▪ *Dezvoltarea temei.*

Investigatorul prezintă o justificare morală pentru acțiunile infracționale, cum ar fi blamarea morală sau se dă vina pe circumstanțe externe. Investigatorul prezintă tema într-un monolog și

We propose the installation of a thermal imaging camera, using infrared rays to examine thermal reactions on the face [8].

If the interrogators consider that the interrogating person is a possible suspect, then they continue with the nine steps listed below.

• *Positive confrontation.*

The detective presents the facts of the case and informs the suspect of the evidence against him. This evidence could be real or invented. The detective usually states with certainty that the suspect is involved in the crime. The suspect's stress level begins to increase, and the detective can move around the room and occupy the suspect's personal space to increase his discomfort.

If the suspect begins to fidget, lick his lips and / or adjust (running his hand through his hair or adjusting his shirt collar, for example), the detective takes them as indicators of possible deception and knows that he is on the right track.

• *Theme development.*

The investigator provides a moral justification for criminal actions, such as moral reprimand or blame for external circumstances. The investigator presents the topic in a monologue and in a

într-o manieră simpatică.

Considerăm că, este o formă de minimizare a vinovăției - o chestie pe care o folosesc în general cei „certați cu legea” fiindcă îi ajută să trăiască cu ei înșiși. În psihologie apare sub forma de mecanism de apărare (raționalizare). Spre exemplu, poți să arunci responsabilitatea pe altcineva sau pe un set de circumstanțe neprielnice.

Regăsim această tehnică în literatura de specialitate națională cu privire la procedeele tactice aplicate la audierea persoanei, la secțiunea procedee de stimulare a recunoașterii.

O primă metodă poate fi „minimalizarea” de către ofițerul de urmărire penală, în timpul discuțiilor cu făptuitorul, a gravității faptelor săvârșite. Pot fi folosite expresiile „nu-i sfârșitul lumii”, „orice problemă are întotdeauna și soluții de reparare”, „au mai fost și alții în aceeași situație”, „unii sunt într-o situație mult mai grea decât cea pe care o ai tu”, „noi te înțelegem, nu ești primul caz de genul acesta pe care îl vedem”. De asemenea, recunoașterea poate fi stimulată și prin proiectarea vinei spre altceva, în sensul că făptuitorului i se spune că tot ce s-a întâmplat nu reprezintă doar vina sa, ci vina este, de fapt, și a sistemului, autorității, școlii, societății nedrepte, destinului, ghinionului etc.

▪ *Gestionarea refuzurilor.*

Când suspectul cere permisiunea de a vorbi, de a se expune, la acest stadiu (probabil să nege acuzațiile), anchetatorul ar trebui să-l descurajeze în acest sens și să nu-i permită suspectului să facă acest lucru. În așa mod, permițând negarea faptei comise, îi permitem suspectului să capete încredere în sine. În situația în care suspectul nu încercă negarea faptei, se consideră că este un indicator al vinovăției. Dacă intensitatea negărilor scade, atunci persoana este la etapa în care ar putea să mărturisească.

▪ *Momentul motivărilor.*

De regulă, în acest punct, acuzatul aduce argumente pentru care nu ar fi putut comite fapta, din moment ce lucrurile devin mult mai clare în mintea lui. Dar anchetatorul este orientat să „insiste” și să ofere motive pentru care ar fi putut totuși să comită fapta.

▪ *Captarea atenției suspectului.*

În acest moment, suspectul ar trebui să fie

sympathetic manner.

We believe that it is a form of minimization of guilt - something that is generally used by those «quarreled with the law» because it helps them to live with themselves. In psychology it appears in the form of a defense mechanism (rationalization). For example, you can throw the blame on someone else or on a set of unfavorable circumstances.

We find this technique in the national literature on tactical procedures applied to hearing the person, in the section procedures for stimulating recognition.

A first method can be the “minimization” used by the criminal investigation officer, during the discussions with the perpetrator, of the gravity of the committed deeds. The expressions «it’s not the end of the world», «any problem always has repair solutions», «others have been in the same situation», «some are in a much harder situation than the one you have» can be used, as well as we understand you, you are not the first case like this we see. Recognition can also be stimulated by projecting guilt into something else, in the sense that the perpetrator is told that everything that happened is not only his fault, but the fault, in fact, of the system, the entourage, the school, the unjust society, destiny, bad luck, etc.

• *Refusal management*

When the suspect asks permission to speak, to expose himself, at this stage (probably to deny the accusations), the investigator should discourage him in this regard and not allow the suspect to do so. In this way, by allowing the denial of the deed committed, we allow the suspect to gain self-confidence. If the suspect does not try to deny the deed, it is considered an indicator of guilt. If the intensity of the denials decreases, then the person is at the stage where he could confess.

• *The moment of motivations.*

Usually, at this point, the accused person brings arguments for which he could not have committed the deed, since things become much clearer in his mind. But the investigator is focused on «insisting» and giving reasons why he could have committed the crime.

• *Capturing the suspect’s attention.*

At this point, the suspect should be frus-

frustrat și nesigur de sine. Poate că caută pe cineva care să-l ajute să scape de situație. Investigatorul încearcă să valorifice această nesiguranță pretinzând că este aliatul suspectului. Va încerca să pară și mai sincer și s-ar putea să se apropie fizic de suspect, oferind gesturi fizice de camaraderie prin atingerea umărului, mâinii sau spatelui suspectului.

▪ *Starea de spirit pasivă a suspectului.*

Investigatorul se concentrează asupra motivelor centrale pe care le oferă ca justificare psihologică a săvârșirii infracțiunii. La această etapă, investigatorul depune toate eforturile pentru a stabili un contact vizual cu suspectul, privind-ul insistent în ochi, pentru a-i crește nivelul de stres al suspectului și dorința de a evada din această cameră. Se vor analiza cu atenție semnele și limbajul non-verbal al suspectului-capul în mâini, coatele pe genunchi, umerii cocoși -- investigatorul profită de ocazie pentru a direcționa suspectul spre mărturisire.

Suștinem că, condiția esențială a acestei etape o constituie realizarea atmosferei de intimitate din care se poate obține starea de încredere, permițând eului social, matricei morale să se armonizeze cu tensiunile refulate prin acceptarea comiterii faptei și a pedepsei. În cele din urmă este o etapă în care, probabil obosit de toate insinuările făcute de anchetatori, începe să se instaleze resemnarea, iar suspectul începe să se obișnuiească cu ideea că orice este mai bun decât acest interogatoriu.

▪ **Întrebarea cu răspunsuri alternative.**

Investigatorul prezintă suspectului câteva opțiuni de justificare a vinovăției, de exemplu, „Ați planificat acest lucru sau s-a întâmplat fiind în stare emoțională ?” sau „Ați omorât pentru bani sau fiind motivat de afect ?”

Considerăm că, este o etapă extrem de discutabilă, fiind la limita legalității. Din punctul nostru de vedere, suspectul nu are alternativa unei alegeri, răspunsurile fiind pregătite din timp, fiind o tehnică manipulatorie.

▪ *Asumarea vinovăției.*

Odată cu alegerea unei „alternative”, suspectul acceptă vinovăția și prin urmare, investigatorul îl lasă pe suspect să relateze verbal detaliile și circumstanțele comiterii infracțiunii. Se consideră că acesta este momentul începerii mărturisirii/recunoașterii comiterii faptei. Este recomanda-

trată și nesigur. Maybe he's looking for someone to help him get out of the situation. The investigator is trying to capitalize on this uncertainty by claiming to be the suspect's ally. He will try to look even more honest and may physically approach the suspect, offering physical gestures of camaraderie by touching the suspect's shoulder, hand, or back.

• *Passive mood of the suspect.*

The investigator focuses on the central reasons he offers as a psychological justification for committing the crime. At this stage, the investigator makes every effort to establish eye contact with the suspect, looking insistently in the eye, to increase the level of stress of the suspect and the desire to escape from this room. The signs and non-verbal language of the suspect-head in hands, elbows on knees, hunched shoulders will be carefully analyzed - the investigator takes the opportunity to direct the suspect to confession.

We consider that, the essential condition of this stage is the realization of the atmosphere of intimacy from which the state of trust can be obtained, allowing the social self, the moral matrix to harmonize with the repressed tensions by accepting the commission of the deed and the punishment. Finally, there is a stage in which, probably tired of all the insinuations made by investigators, resignation begins to set in, and the suspect begins to get used to the idea that anything is better than this interrogation.

• *The question with alternative answers.*

The investigator presents to suspect several options to justify the guilt, for example, «Did you plan this or did it happen while you were emotionally?» Or «Did you kill for money or being motivated by affection?»

We consider that it is an extremely debatable stage, being at the limit of legality. From our point of view, the suspect has no alternative to a choice, the answers being prepared in advance, being a manipulative technique.

• *Assuming guilt.*

With the choice of an «alternative», the suspect accepts the guilt and therefore, the investigator leaves the suspect to report verbally the details and circumstances of the crime. It is considered that this is the time to start confessing

bil să fie adus încă un detectiv în camera pentru audieri. Acest lucru va mari gradul de tensiune și suspectul va vrea să pună capăt mai repede acestei proceduri. Pe de altă parte, persoana adusă devine martor al declarațiilor suspectului.

Suntem de părerea că, la această etapă, suspectul este manipulat pentru a colabora cu organele de anchetă să pună „cap la cap” toate elementele incidentului și oferind confesiuni realizate inclusiv în prezența martorilor.

Din punctul nostru de vedere, această etapă este similară cu procedeul tactic aplicat la ascultare prin folosirea întrebărilor de detaliu - întrebări ce se folosesc pentru a obține de la audiat amănunte referitoare la diferitele împrejurări ale faptei săvârșite, care să permită verificarea explicațiilor lui. Practica atestă că acest procedeu tactic dă rezultate bune în cazul infractorilor recidiviști.

▪ *Documentarea.*

În această ultimă etapă, se încearcă „închegarea” tuturor detaliilor și elaborarea unei versiuni finale de recunoaștere a vinovăției în formă scrisă, care va fi și înregistrată audio-video pentru a putea fi folosite în proces.

Cu privire la limbajul existent în acest articol, este folosit, în mod generic, termenul de anchetator/detectiv/intervievator/interrogator/investigator, referindu-ne la o persoană care face parte din organele judiciare (polițist, ofițer de investigație, ofițer de urmărire penală, procuror, judecător).

Un aviz al Curții Supreme de Justiție a SUA, *Missouri v. Seibert* [9], menționează metoda lui Reid ca un exemplu de pregătire bună în domeniul aplicării legii.

Studiile petrecute în anii 1960 au arătat că eficiența interogatoriului oral al poliției, indiferent de priceperea celui ce interoghează, au o rată de 50% de a stabili dacă o persoană minte sau nu.

Cu toate acestea, un nou studiu condus de Timothy Roland Levine [10] a arătat noi rezultate. Echipa de oameni de știință sub egida lui Timothy Roland Levine au petrecut personal o serie de interogări după metoda lui Reid și au realizat indicatori rezultativi cu o rată ce variază de la 97,8% la 100% [11].

Tehnica lui Reid este adesea criticată, deoarece, din cauza presiunii psihologice active asu-

/ acknowledging the commission of the deed. It is advisable to bring another detective to the interrogation room. This will increase the tension and the suspect will want to end this procedure sooner. On the other hand, the person brought becomes a witness to the statements of the suspect.

We consider that, at this stage, the suspect is manipulated to collaborate with the investigative bodies to put «together» all the elements of the incident and offering confessions made even in the presence of witnesses.

From our point of view, this stage is similar to the tactical procedure applied to listening by using detailed questions - questions that are used to obtain from the interrogated person details about the various circumstances of the act, to verify its explanations. Practice shows that this tactical procedure gives good results in the case of repeat offenders.

• *Documentation.*

In this last stage, investigator trying to «coagulate» all the details and develop a final version of guilt in writing, which will be recorded audio-video to be used in the process.

Regarding the existing language in this article, the term investigator / detective / interviewer / interrogator / investigator is used generically, referring to a person who is part of the judicial bodies (police officer, investigating officer, criminal, prosecutor, judge).

An opinion of the US Supreme Court, *Missouri v. Seibert*, mention Reid's method as an example of good law enforcement training [9].

Studies in the 1960s showed that the effectiveness of police verbal interrogation, regardless of the skill of the interrogator, has a 50% rate to determine whether a person is lying or not.

However, a new study led by Timothy Roland Levine [10] has shown new results. The team of scientists under the auspices of Timothy Roland Levine personally conducted a series of queries according to Reid's method and made result indicators with a rate ranging from 97.8% to 100% [11].

Reid's technique is often criticized because, due to the active psychological pressure on the person being interrogated, it sometimes leads to

pra persoanei care este interogată, duc uneori la mărturisiri forțate a persoanelor care nu au comis infracțiuni și prin concluzie există riscul comiterii erorilor judiciare.

Prin urmare, tehnica Reid nu trebuie să fie aplicată la audierea minorilor.

Concluzii. Indiscutabil, alegerea unei tehnici sau combinații tactice pe care ar trebui să se bazeze audierea unei persoane, ar trebui să fie în primul rând, racordat pe respectarea strictă a legislației în general și Codul de procedură penală în special, care reglementează în mod imperativ regulile și condițiile de desfășurare a tuturor acțiunilor de urmărire penală. Influența psihologică poate fi exercitată doar în strictă conformitate cu normele procesuale. Cu siguranță nu putem subestima practica colegilor noștri de peste hotare, dar nici nu susținem ideea implementării tehnicii Reid *in corpore* în țara noastră. Indiscutabil, unele elemente, procedee, tehnici ar trebui preluate și aplicate în tactica unor acțiuni de urmărire penală.

Considerăm că, fiind ajustate etapele audierii după tehnica lui Reid la cerințele legislației naționale, după cum au arătat studiile în acest domeniu, am putea fi martori la rezultate impresionante, care cu siguranță au perspective mari în aplicarea legii.

forced confessions of people who have not committed crimes and in conclusion there is a risk of misconduct.

Thus the Reid technique should not be applied to interrogate minors.

Conclusions. Undoubtedly, the choice of a technique or tactical combination on which a person is interrogated should be based, first and foremost, linked to strict compliance with the law in general and the Code of Criminal Procedure in particular, which imperatively regulates the rules and the conditions for carrying out all criminal prosecution actions. Psychological influence can only be exercised in strict accordance with procedural rules. We certainly cannot underestimate the practice of our colleagues abroad, but we do not support the idea of implementing the Reid technique in all in our country. Undoubtedly, some elements, procedures, techniques should be taken over and applied in the tactics of criminal prosecution.

We believe that, having adjusted the stages of the interrogation according to Reid's technique to the requirements of national law, as studies in this field have shown, we could obtain impressive results, which certainly have great prospects in law enforcement.

Referințe bibliografice

Bibliographical references

1. Чуфаровский Ю.В. Юридическая психология.- Москва:Право и Закон, 1997.
2. <https://juridicemoldova.md/7086/rolul-ofiterului-de-urmarire-penala-la-cercetarea-criminalistica-a-infracțiunilor.html>
3. Condamnările pentru omor, care se bazează exclusiv pe mărturisiri dovedite a fi fost extorcate de către ofițerii statului prin tortura acuzatului, sunt nule în temeiul clauzei unui proces echitabil a celui de-al paisprezecelea amendament. pp. 297 U. S. 279, 297 U. S. 285. 173 Miss 542, 158 Deci. 339; 161 Deci. 465, inversat.
4. Convictions of murder which rest solely upon confessions shown to have been extorted by officers of the State by torture of the accused are void under the due process clause of the Fourteenth Amendment. Pp. 297 U. S. 279, 297 U. S. 285. 173 Miss. 542, 158 So. 339; 161 So. 465, reversed.
5. SUPREME COURT OF THE UNITED STATES 384 U.S. 436 Miranda v. Arizona
6. The Scientific Crime Detection Laboratory, a department of the Law School of Northwestern University, was established in the Fall of 1929, through the munificence of Burt A. Masee, who had served as foreman of the coroner's jury convened to investigate the so-called "Valentine Day Massacre" of that year.
7. Se considera că atunci când cineva se uita în sus și în dreapta, minte, iar dacă se uită sus și la stânga, spune adevărul.
8. Wiseman R, Watt C, ten Brinke L, Porter S, Couper S-L, Rankin C. (2012). The Eyes

- Don't Have It: Lie Detection and Neuro-Linguistic Programming. PLoS ONE 7(7): e40259
9. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0040259>
 10. Sistemul mecatronic tip SB-MET V.1.0 - sistem experimental dezvoltat pentru evaluarea comportamentului simulat.
 11. Missouri v. Seibert, 542 U.S. 600 (2004).
 12. B.A., Northern Arizona University, Psychology M.A., West Virginia University, Communication Studies Ph.D., Michigan State University, Communication Dr. Timothy Levine is Distinguished Professor and Chair of Communication Studies at UAB.
 13. Timothy Roland Levine, David Daniel Clare, J. Pete Blair, Steve McCornack, Kelly Morrison and Hee Sun Park. Expertise in Deception Detection Involves Actively Prompting Diagnostic Information Rather Than Passive ehavioral Observation. Human Communication Research, 2014.

Surse bibliografice

Bibliographical source

1. Osoianu Tudor, Odagiu Iurie, Ostavciuc Dinu, Rusnac Constantin. Tactica acțiunilor de urmărire penală. Curs universitar. Chișinău: Ed. „Cartea Militară”, 2020.
2. Gheorghiuță M., Tratat de metodică criminalistică. Chișinău, 2015.
3. Criminal interrogation and confessions [Microforma] / Fred E. Inbau, John E. Reid.
4. Joseph P., Vrij A. Detecting lies and deceit: Pitfalls and opportunities. Chichester: Wiley, 2008.
5. Douglas, John E. Guide to Careers in the FBI. New York: Simon and Schuster. 1998
6. Bandler R, Grindler J. The structure of magic I. Palo Alto, CA: Science and Behavior Books, 1975.
7. Gisli H. Gudjonsson. The Psychology of Interrogations and Confessions, Willey, 2003.
8. Андронюк Н.А., Пачина Т.С. Допрос по «Тактике Рейда» в Американском уголовном судопроизводстве. В: Юридическая наука и правоохранительная практика. 2015 г. № 2(32). с. 171-176.
9. Безлепкин Б.Т. Уголовный процесс в вопросах и ответах: учебное пособие. 9-е издание. Москва: Проспект, 2018.

Despre autori:

Iurie ODAGIU,

*doctor în drept, conferențiar universitar,
prim-prorector pentru studii și managementul
calității al Academiei „Ștefan cel Mare” a MAI
e-mail: criminalist@gmail.com*

Andrei LUNGU,

*doctorand al Academiei „Ștefan cel Mare” a MAI
masterand psihologia juridică,
Universitatea Liberă Internațională din Moldova
e-mail: andrei.lungu@mai.gov.md*

About authors:

Iurie ODAGIU,

*PhD, associate professor,
First Vice-Rector for studies and quality managent
of the Academy “Ștefan cel Mare” of the MIA
e-mail: criminalist@gmail.com*

Andrei LUNGU,

*PhD student of the Academy „Ștefan cel Mare” of MIA,
master student of legal psychology,
Free International University of Moldova
e-mail: andrei.lungu@mai.gov.md*